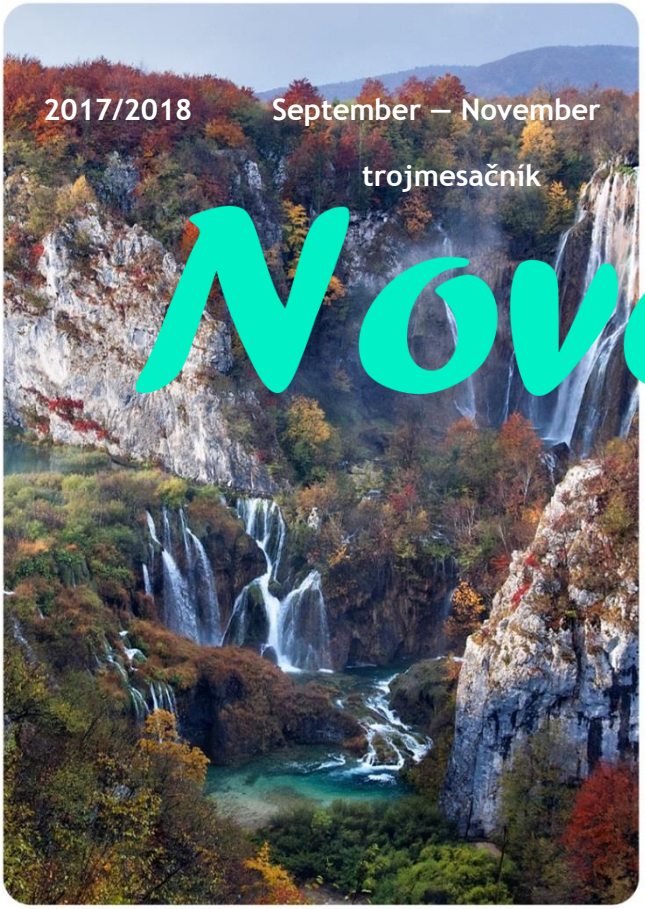
2017/2018 September — November

trojmesačník

Nová

1. číslo • XII.ročník

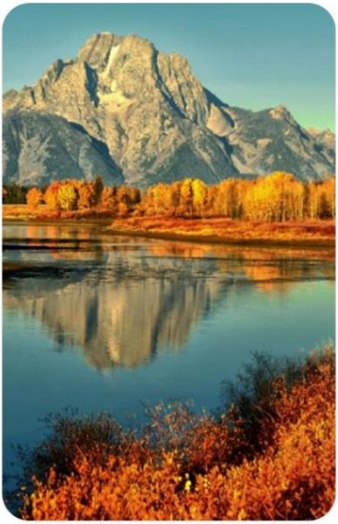

ZŠ Nám. L. Novomeského 2, Košice

Máš dobré nápady?
Chceš niečo vylepšiť?
Píšeš básne alebo príbehy?

novo2.casopis@gmail.com
Ako predmet správy napíš
NÁVRH

Tešíme sa na tvoju spoluprácu!

„Problém dnešných ľudí je to, že sa na svet pozerajú očami a nie srdcom.“

Kristína Talpašová (9.A)

OBSAH

Editoriál 4
Príhovor žiackeho parlamentu 5
Spoznajte lepšie našu novú pani riaditeľku 6
Predstavujeme vám – Mgr. Beáta Papugová 8
Predstavujeme vám – Ing. Jana Sitášová 10
Predstavujeme vám – Mgr. Martin Zibrinyi 12
O tom, ako bolo v Španielsku s Fantastic Four 14
Trpíte paraskavedekatriafóbiou? 18
Halloween vs. Dušičky 20
Okienko do sveta technológií 22
Kvíz: Vyznáš sa v počítačových hrách? 23
Bezpečnosť na internete 26
Medzi prvákmi 28
Imatrikulácia 31
Očami deviataka 34
Prečo dievčatá nikdy nechodia na záchod samy? 36
Anketa: Prečo má už každé dieťa fidget spinner? 37
„Múdrosti“ spoza lavíc 38
Kvíz: Ako dobre si čítal NOVO 2? 39
Tajničky 41
Odkazovka 44
Čo pre vás chystáme v nasledujúcom čísle? 47

© Novo2 2017

Editoriál

Milí čitatelia!

Dva mesiace ubehli ako voda a my sa znovu stretávame v novom školskom roku. Verím, že ste si oddýchli a užili si prázdniny, či už pri mori, na kúpalisku, u babky na dedine, alebo ste len tak „leňošili“ doma. No to sa už skončilo a začína nový školský rok.

Hoci s niektorými sa vidíme po prvýkrát, sú aj takí, ktorí už tento rok odchádzajú (napríklad ja). Začala škola a s ňou aj povinnosti – pravidelné domáce úlohy, projekty, prezentácie, učenie sa na písomky atď. Poznám to a ani ja sa neteším. Ale sú v škole aj také udalosti, ktoré nás bavia, možno aj niečo nové naučia – besedy, divadlá, rôzne podujatia a koncerty. Len prednedávnom sa jedna uskutočnila – Imatrikulácia prvákov, o ktorej tiež píšeme. Aj naďalej budeme písať o aktivitách školy, ale aj o aktuálnych udalostiach, výdobytkoch techniky a veľmi radi uverejníme aj vašu tvorbu.

V tomto čísle sa dozviete o činnosti školského parlamentu – čo pre nás chystá v tomto školskom roku, spoznáme pani riaditeľku, nové pani učiteľky, zistíme, čo je *paraskavedekatriafóbia*, porovnáme slovenské Dušičky s americkým Halloweenom, porozprávame sa s prvákmi a v neposlednom rade si zasúťažíme o STOP kupón.

Verím, že sa pri čítaní prvého čísla zabavíte, zasúťažíte si a niečo nové sa dozviete. To vám prajem ja

šéfredaktor
Jozef „Jefo“ Sabo

Príhovor žiackeho parlamentu

Milí čitatelia, milí žiaci!

Tento rok bude výnimočný. Zloženie našej rady sa nezmenilo a keďže sme už zohratá partia, rozhodli sme sa siahnuť po náročnejších udalostiach. V októbri sme začali s výpomocou pri imatrikulácii a Nocou duchov a chceme pokračovať hneď na začiatku novembra. Tento rok sme chceli nasmerovať naše aktivity na vzdelávaciu úroveň, pričom by sme robili aj zábavné a kultúrne aktivity. Pre 7., 8. a 9. ročník sme pripravili talkshows na rôzne témy z rôznych predmetov. Pre siedmakov je to talkshow o kultúre a živote v Afrike, pre ôsmakov sú to rozdiely medzi krajinami v Európe a pre deviatakov je to dejepisná téma Totalita a jej obete. Na každú talkshow bude prizvaný špeciálny hosť, ktorý má skúsenosti s danou témou.

V tomto školskom roku chceme urobiť dva školské plesy, jeden ešte tento polrok a v 2. polroku usporiadame majáles. Chceli by sme pokračovať so súťažami *Dobre vedieť* a *Ukáž, čo vieš*. Budeme spolupracovať na projektovom stretnutí projektu Erazmus+ v máji 2018.

Celý rok by vyvrcholil Školskou letnou olympiádou, ktorá by trvala aj celý týždeň a to v oficiálnych olympijských disciplínach, ale aj kolektívnych športoch ako futbal. Všetky tieto naše aktivity sú ale len v pláne, preto môže dôjsť ešte k menším zmenám. Ak máte nejaké nápady, stačí to s nami prísť prediskutovať. Radi privítame nových členov, ktorí by sa tento rok zaučili a pomohli nám vytvárať aktivity, ktoré si vy, ako žiaci, užijete naplno a budete na ne radi spomínať. Ďakujeme všetkým, ktorí nás akokoľvek podporujú a dúfame, že táto podpora bude pokračovať.

Predseda žiackeho parlamentu
Martin Ropek

Spoznajte lepšie našu novú pani riaditeľku

Mgr. Ľudmila Medvecová

Aj napriek pracovnej vyťaženosti si pani riaditeľka našla čas a odpovedala nám na naše otázky. Aké zmeny v škole chystá? Čo si myslí o žiakoch našej školy? Ktorým kvetom ju zaručene potešíte? Prečítajte si rozhovor a dozviete sa viac.

1. **Čím ste túžili byť, keď ste boli približne v našom veku? Chceli ste aj vy byť učiteľkou, keď ste boli malá ako mnohé dievčatá?**

No, ja sa priznávam, že som chcela byť učiteľkou už odmala. Už keď som bola menšia som sa hrávala na školu. Posadila som si bábiky a učila ich a keď som bola väčšia, doučovala som mojich mladších bratrancov a sesternice. Takže viac-menej to bola vždy moja túžba.

2. **Čo vás priviedlo k učiteľstvu?**

Učiť deti bola vždy moja túžba, môj cieľ, ktorý sa mi splnil. K učiteľstvu ma priviedla moja pani učiteľka na prvom stupni, ktorá bola veľmi milá, mala som ju veľmi rada. Bola mojím vzorom.

3. **Viete si predstaviť aj iné povolanie, ktoré by vás napĺňalo?**

Možno klaviristka, resp. psychologička.

4. **Ako si spomínate na študentský život? Aké boli vaše obľúbené predmety v škole?**

Na študentský a bezstarostný život si spomínam veľmi rada. Práve v tomto období som spoznala svojich najlepších priateľov. A moje obľúbené predmety boli tie, v ktorých dominovala psychológia.

5. **Máte nejaké motto, ktorým sa v živote riadite?**

Buďte zmenou, ktorú chcete vidieť vo svete.

6. Akí sú podľa vás žiaci našej školy?

Sú šikovní, inteligentní, rozhľadení a majú rodičov, ktorým záleží na vzdelaní.

7. Je niečo, čo by ste chceli odkázať žiakom?

Žiakom našej školy by som chcela odkázať, aby rozvíjali svoje talenty a aby nezabúdali, že v živote je veľmi dôležitá empatia a akceptácia názorovej rôznorodosti.

8. Plánujete niečo nové v našej škole, nejaké „vylepšenia“?

Moja koncepcia je rozpracovaná na niekoľko rokov. Zmien a noviniek bude viac a každým rokom budú pribúdať. Ciele dlhodobého charakteru sú stmeliť kolektív, vo väčšej miere zapojiť žiakov do chodu školy a vrátiť školu späť na pozície, ktoré jej právom patria. Nuž, ale nemôžem prezradiť všetko, i moment prekvapenia je v živote dôležitý. ☺

Vaše naj:

Jedlo – akékoľvek zeleninové
Nápoj – zelený čaj
Kvet – snežienky, sedmokrásky a lúčne kvety
Farba – biela a žltá
Film – Sedem rokov v Tibete
Rozprávka z detstva – Popoluška
Hudba – IMT Smile, No Name, klasická hudba
Šport – tenis, plávanie, lyžovanie
Krajina – grécky ostrov Patmos
Kniha – Nevyšľapanou cestou (M. Scott Peek)
Obľúbený autor – Milan Rúfus, Hermann Hesse

Júlia Marková, Simona Kašová

Predstavujeme vám...

Mgr. Beáta Papugová

Novým členom pedagogického zboru je aj pani učiteľka Papugová, ktorá učí francúzsky jazyk. V rozhovore sme sa dozvedeli, že za dievčenským vzhľadom sa skrýva duša ženy milujúcej staré filmy.

1. Čím ste túžili byť, keď ste boli približne v našom veku?

Túžila som sa stať architektkou, no potom som zistila, že je tam veľa matematiky a fyziky a prešlo ma to ☺.

2. Čo vás priviedlo k učiteľstvu?

Moja babka bola dlhé roky učiteľkou. Myslím, že ma najviac inšpirovala.

3. Viete si predstaviť aj iné povolanie, ktoré by vás napĺňalo?

Určite práca s ľuďmi, ale tiež ma baví umelecká sféra.

4. Ako si spomínate na študentský život? Aké boli vaše obľúbené predmety v škole?

Mala som rada dejepis, slovenčinu a cudzie jazyky.

5. Ako oddychujete vo voľnom čase?

Čítam knihy, počúvam hudbu a mám rada staré filmy.

6. Máte nejakého domáceho miláčika?

Mám doma psa a dve morské prasiatka.

7. Máte nejaké motto, ktorým sa v živote riadite?

Ani nie.

8. Je niečo, čo by ste chceli odkázať žiakom našej školy?

Aby si to užili, lebo potom príde stredná škola, vysoká škola... Tiež sa teším na spoluprácu so žiakmi, ktorí majú, a ktorí si vyberú predmet francúzsky jazyk.

Vaše naj:

Jedlo – palacinky, ale s čokoládou ☺
Nápoj – čistá voda
Kvet – vlčí mak, celkovo poľné kvety
Farba – tmavomodrá
Film – Diktátor (Charlie Chaplin)
Rozprávka z detstva – Pat a Mat
Hudba – nemám vyhranený vkus
Šport – korčuľovanie – zimné i letné, tiež turistika
Krajina – okrem Slovenska mám rada Francúzsko
Kniha – Ženy, ktoré behali s vlkmi

Sofia Fučilová, Daniela Šolcová

Predstavujeme vám...

Mgr. Jana Sitášová

Pani učiteľku Sitášovú sme si „odchytili“ na účelovom cvičení. Prečítajte si, ako nám odpovedala na naše otázky.

1. Čím ste túžili byť, keď ste boli približne v našom veku?

Keď som bola malá, chcela som byť zverolekárkou.

2. Čo vás priviedlo k učiteľstvu?

To, že moja mamina je učiteľka, ale aj to, že som milovala matematiku.

3. Viete si predstaviť aj iné povolanie, ktoré by vás napĺňalo?

Personálna agenda.

4. Ako si spomínate na študentský život? Aké boli vaše obľúbené predmety?

Určite matematika ☺... Ale aj anglický jazyk.

5. Ako oddychujete vo voľnom čase?

Chodím na vychádzky, túry a rada plávam.

6. Máte nejakého domáceho miláčika?

Nie.

7. Máte nejaké motto, ktorým sa v živote riadite?

Nerob druhým to, čo nechceš, aby druhí robili tebe.

8. Je niečo, čo by ste chceli odkázať žiakom našej školy?

Nech si užijú študentské časy.

Vaše naj:

Jedlo – plnená paprika s paradajkovou omáčkou
Nápoj – mlieko a čistá voda
Kvet – tulipány
Farba – červená a modrá
Film – Philadelphia
Rozprávka z detstva – Anna zo Zeleného domu, Šmolkovia
Hudba – vážna hudba a z domácej tvorby Katka Koščová a IMT Smile
Šport – ľudové tance
Krajina – Nórsko
Kniha – od Barbary Woodovej

Ján Lukáč

Predstavujeme vám...

Mgr. Martin Zibrinyi

Po niekoľkých rokoch máme opäť v škole učiteľa telesnej výchovy. Pán učiteľ Zibrinyi prijal našu ponuku na rozhovor s úsmevom a dovolíme si tvrdiť, že úsmevné boli aj niektoré jeho odpovede. Prajeme vám príjemné čítanie.

1. Ako sa vám páči v našej škole a akí vám pripadajú žiaci?

V našej škole sa mi veľmi páči, aj keď som tu zatiaľ len krátko. Neviem ešte posúdiť žiakov, ale zatiaľ všetky skupiny boli úplne super. Dúfam, že to tak bude aj pokračovať. Páči sa mi vybavenie školy, hlavne vonkajší priestor, pretože sa tam dá dobre športovať. A aj pani kuchárky sú milé.

2. Počuli sme o tom, že ste pred tým boli basketbalistom, je to pravda? Ak áno, za aký tím ste hrali?

Bol som basketbalistom, stále aktívne hrám v prvej lige za tím KB KE a som aj asistentom trénera tohto tímu.

3. Prečo ste sa popri basketbale rozhodli stať sa učiteľom?

Učiteľom som sa stal, lebo celá moja rodina je orientovaná týmto učiteľským smerom, a tak som to študoval aj ja. Síce som od malička nechcel byť učiteľom, ale chcel som ísť basketbalovou dráhou, čiže športovou dráhou, tak jediné, čo mi z toho vychádzalo, bolo stať sa učiteľom telesnej výchovy. Nechcel som len profesionálne robiť šport, chcel som aj učiť, lebo ma to baví.

4. Mali ste niekedy nejaký problém alebo máte nejakú zábavnú príhodu týkajúcu sa vašej výšky?

Áno, mám problémy s výškou, hlavne, čo sa týka oblečenia, málokedy si môžem vyberať oblečenie, ktoré sa mi páči, preto si oblečenie väčšinou kupujem cez internet, lebo v Košiciach je s týmto veľký problém. Tiež mám problém s topánkami, tie si tiež musím kupovať cez internet. No a príhoda, ešte keď som bol na strednej škole, raz sa mi stalo, že som stál na zastávke, čakal na autobus a nevšimol som si, že prichádza a spätným zrkadlom ma trafil do hlavy.

5. Ako si spomínate na študentský život a aké boli vaše obľúbené predmety v škole?

Študentský život som veľmi nemal, lebo som hrával basketbal. Moje obľúbené predmety boli, samozrejme, telesná výchova a geografia, keďže ju učím ako druhý predmet. Mal som rád aj biológiu, z ktorej som maturoval.

Vaše naj:

Jedlo – kuracie mäso, soté s ryžou
Nápoj – Fanta, minerálka
Farba – modrá
Film – Harry Potter
Rozprávka z detstva – Macko Uško
Šport – všetky, ale hlavne basketbal, volejbal a plávanie
Krajina – Chorvátsko

Júlia Marková, Simona Kašová

O tom, ako bolo v Španielsku s Fantastic Four...

Aké je to zúčastniť sa medzinárodného projektu? Čo to ten Fantastic Four vlastne je? Vyspovedali sme 3 žiačky, ktoré vďaka projektu vycestovali na týždeň do Španielska – Mišku Kilianovú (6.A), Lujzu Angušovú (9.A) a Pavlínu Romancovú (9.A).

Fantastic Four v skratke:

Ide o dvojročný medzinárodný projekt zameraný na podporu štúdia prírodovedných predmetov. Koordinátorkou projektu je PaedDr. A. Pivarníková a Slovensko v ňom spolupracuje s Portugalskom, Španielskom a Švédskom.

V novembri 2016 sme vďaka projektu navštívili mesto Linköping, kde sme sa dozvedeli mnoho nielen o systéme vyučovania, ale aj o ochrane životného prostredia prostredníctvom šetrenia energie na škole a v domácnosti a recyklácii odpadu.

Hlavným cieľom mobility v Španielsku v apríli 2017 bolo oboznámiť sa so španielskym vzdelávacím systémom, osvojiť si metódy práce so žiakmi so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami a získať nové podnety na zlepšenie vyučovania prírodovedných predmetov a anglického jazyka.

1. **Aké bolo cestovať do Španielska vďaka projektu? Aké ste mali pocity a očakávania pred cestou?**

Miška: Bolo to super. Mám zo Španielska veľa skúseností. Pred cestou som bola veľmi nervózna a zvedavá, aké to v Španielsku bude.

Lujza: Ja som sa do Španielska veľmi tešila. Bola som už veľmi nedočkavá, odkedy sme sa dozvedeli, že tam pôjdeme, no a skoro ráno, keď sme išli, bola som absolútne excitovaná.

Pavlína: Tešila som sa.

2. Koľko dní ste strávili v Španielsku? Aké miestne špeciality ste ochutnali?

Strávili sme tam päť dní a na šiesty sme odlietali. Ochutnali sme churros, paellu, patatas bravas a rôzne tortilly.

3. Aký bol denný program? Trávili ste ho len v škole? Čo ste sa na projektovom stretnutí naučili/dozvedeli?

Miška: Program sme mali rôzny. Boli sme v meste Segovia, na túre v El Espinarských kopcoch. Dozvedela som sa o spôsobe vyučovania a akým štýlom robia projekty.

Lujza: Denný program bol zaujímavý. Netrávili sme ho len v škole, no aj keď väčšinu času áno. Niekoľkokrát sme ukazovali prezentáciu o Slovensku, ktorú sme si pripravili. Zoznámili sme sa s niektorými španielskymi študentmi, prehliadli si mesto. Jednu noc sme trávili v španielskej rodine.

Pavlína: Dni sme trávili v škole, ale aj na výletoch a posledné dni sme navštívili Madrid.

4. V čom bola škola v Španielsku iná ako tá naša?

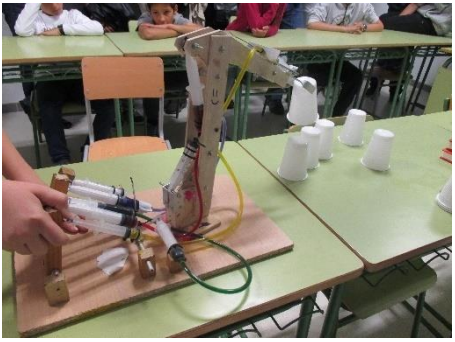
Miška: Ich škola začínala o deviatej ráno, vyučovacia hodina im trvá 60 minút a prestávka pol hodinu.

Lujza: Bola absolútne iná v tom, že základná škola bola len do 6. ročníka, vyššie už bola stredná škola. Samozrejme, škola mala lepšie vybavenie a omnoho lepší spôsob učenia.
Pavlína: Používajú iné pomôcky, rozdielne je vybavenie školy i spôsob učenia.

5. Máte nejakú zábavnú príhodu?

Lujza: Zábavnú vyslovene nie, ale všetky boli super a zopakovala by som si to určite ešte raz.
Miška: Keď sme boli na jednu noc v španielskej rodine a večer sme sa rozprávali, tak som si po niečo išla do izby, kde sme spali. Potom som na dlážke uvidela, ako sa ich kocúr povracal vedľa mojej postele, tak som to povedala tým španielskym rodičom, oni to upratali, ale o chvíľu sa to stalo znovu, tak sme sa na tom zasmiali.
Vtipné bolo aj to, keď si Lujza umyla zuby mojou kefkou ☺. Mali sme rovnakú.

6. Skamarátili ste sa so španielskymi žiakmi? Ste s niektorými ešte v kontakte?

Miška: Skamarátili sme sa so španielskymi dievčatami, ale nie som s nimi, bohužiaľ, v kontakte.
Lujza a Pavlína: Áno, s niektorými áno, boli veľmi milí, ale v kontakte nie sme s nikým.

7. **Prečo si myslíte, že je dobré cestovať do zahraničia? Máte nejakú vysnívanú krajinu/mesto, ktoré by ste chceli v budúcnosti navštíviť?**

Miška: Ja si myslím, že je dobré vycestovať preto, aby sme spoznávali rôzne kultúry a nových ľudí. Moje vysnívané mesta sú Amerika, Londýn a Paríž.
Pavlína: Je to príležitosť spoznať svet. Chcela by som ísť do Švédska.
Lujza: Podľa mňa je cestovanie do zahraničia super. Spoznávame tak iné krajiny a ich kultúru. Ja cestujem veľmi rada a už som toho aj dosť precestovala a určite by som ešte aj veľa chcela precestovať.

*V nasledujúcom čísle si môžete prečítať o zážitkoch žiakov, ktorí vďaka Fantastic Four navštívili najzápadnejšiu európsku krajinu s bohatou kultúrou aj históriou – **Portugalsko**.*

Trpíte paraskavedekatriafóbiou?

Vo svete je mnoho ľudí, ktorí trpia fóbiami. Medzi bežné fóbie patrí, napr. klaustrofóbia (strach z uzavretých priestorov), hypsofóbia (strach z výšok), xenofóbia (strach zo všetkého cudzieho). Čoho sa však bojí človek, ktorý trpí paraskavedekatriafóbiou?

13.10.2017 bol deň, kedy možno niektorí z vás vstávali do školy s tým, že sa vám určite nebude dariť a báli ste sa, že sa stane niečo zlé, pretože bol piatok trinásteho.

Prečo sa piatok trinásteho považuje za nešťastný deň?
Pôvod povier o piatku trinásteho sa spája pravdepodobne iba od stredoveku so skutočnosťou, že práve trinásť ľudí sa zúčastnilo na poslednej večeri Ježiša Krista, ktorý bol ukrižovaný na Veľký piatok.
Podľa iných zdrojov za všetko môže francúzsky kráľ Filip IV., ktorý v piatok 13.10.1307 začal s masovým likvidovaním rytierov templárskeho rádu. Od tých čias majú všetci pred kombináciou tohto čísla a dňa rešpekt.
Mnohí ľudia práve v tento deň necestujú, ba niektorí ani nevychádzajú z domu.

Prečo 13-ka?
Z numerologického hľadiska je toto číslo symbolom ukončenia, je označovaná ako diablov tucet. Pamätáte si, aj v rozprávke o Šípovej Ruženke bolo trinásť sudičiek, ale tanierov mali na zámku len dvanásť, preto tú poslednú na krstiny malej princeznej nepozvali. Urazila sa a Ruženku zakliala, aby spala sto rokov. Aj tu je vidieť, že práve číslu trinásť sa už v minulosti pripisovali samé negatívne veci.
Povery sú natoľko silné, že množstvo nemocníc, budov či napríklad športovcov sa číslu 13 vyhýba a neuvádza ho vo výťahoch, na dverách ani na chrbtoch.

Ako často je piatok trinásteho?
Môže sa zdať, že piatok trinásteho je jedinečným dňom, no nie je to pravda. Niekedy piatok trinásteho nemáme počas roka ani jeden, inokedy ich absolvujeme aj tri. Takýto deň nás čaká v každom mesiaci, ktorý začína v nedeľu.

Ako sa vyhnúť nešťastiu v tento deň?

V prvom rade je všetko o psychike. Ak sa ľudia vopred niečoho boja, je pravdepodobné, že sa stane niečo zlé. Myslite pozitívne!

V piatok trinásteho sa do histórie zapísali napríklad aj tieto udalosti:

- ♣ v piatok 13.6.1923 bol odhalený ikonický nápis Hollywood;
- ♣ v piatok 13.9.1985 bola vydaná dnes už legendárna videohra *Super Mario*;
- ♣ v piatok 13.7.1930 sa v Uruguaji začali 1. oficiálne majstrovstvá sveta vo futbale;
- ♣ v tento deň sa narodili Alfred Hitchcock, Orlando Bloom či „železná lady Británie“ Margaret Thatcherová.

Urobili sme s vami anketu a naša otázka znela: „Bojíte sa piatku trinásteho? Stalo sa niečo zlé vám alebo vašim známym?“ Práve preto sme sa pýtali v našich laviciach.

Pýtali sme sa 20 respondentov, z toho 4 uviedli, že sa boja, 14 uviedli, že sa neboja, 2 odmietli odpovedať (asi sa veľmi boja) a 3 nám povedali príhodu – no a tieto príhody vám teraz prinášame:

Táňa (7.A): „Zlomila som si prostredník na telesnej...“

Jožo (9.A): „V Poľsku neboli trhy a nemali ani žiadne krovky pre mňa!“

Anonym (7.A): „Ja som si sadol na špendlík!“

Ján Lukáč

Halloween vs. Dušičky

Rozmýšľali ste niekedy nad tým, aké sú rozdiely medzi týmito sviatkami? Prečo v posledných rokoch oslavujeme na Slovensku Halloween, hoci to nie je náš sviatok?

Keď sa na to pozrieme tak povrchne, Halloween je len párty a jedlo. Asi najlepšia kombinácia na svete. A zase Dušičky, to je len zdĺhavé blúdenie po slovenských cintorínoch a spoznávanie, aká veľká vlastne tvoja rodina je. Potom s babkami vymetáme dennodenne kostoly a nosíme obrovské kytice do kopca ku hrobu. No poďme skúsiť zahrabnúť trošku hlbšie.

Halloween je sviatok, počas ktorého sa ľudia obliekajú do masiek, znetvorujú si tvár, strašia, chodia od domu k domu a pýtajú cukríky. No prečo toto všetko?

Tento sviatok zaviedli Kelti na prelome nového roka. Bol to práve 1. november. Verili, že vtedy sa približuje k svetu živých svet mŕtvych. Preto sa radšej prezliekali za strašidlá. Neboli to novodobé strašidlá ako Joker, Harley Quinn alebo kostým typu „čo LIDL ponúka“. Prezliekali sa preto, lebo verili, že aj samotní mŕtvi sa ich zľaknú a neublížia im. Aj keď tejto teórii nerozumiem (keď mňa niekto vystraší zozadu, dávam automatickú facku s ľavým hákom), uznávam, že by to pri menej vyspelej generácii mohlo fungovať. A tá posledná časť, tie párty a jedlo je len dodatok modernej doby. Spojili sme si tradíciu s niečím, čo nás baví.

Dušičky. Tento sviatok začal tiež u Keltov, len ho prevzali kresťania a rozdelili do dvoch dní. Prvý deň, teda 1.11. je Slávnosť Všetkých svätých, kedy cirkev oslavuje celé zástupy svätých a blahoslavených v nebi, ale aj na zemi. A v ďalší deň, teda 2.11. je spomienka na všetkých zosnulých. V tento deň všetci vyrazia na cintoríny s plnými rukami kvetov a sviečok a ďalších 7 dní sa chodia modliť na cintoríny, aby zachránili duše v očistci a dostali sa do neba. Preto má tento sviatok veľký význam, vlastne zachraňujeme duše, ktoré by mohli padnúť do večného zatratenia.

A nakoniec nám aj tak ostáva asi to, čo na začiatku. Každý nech si vyberie, čo mu vyhovuje, je však jasné, že obidva sviatky súčasne sa oslavovať nedajú, lebo svojím obsahom sa úplne líšia. Jedno vyznáva, že sa mŕtvi vracajú a my sa s nimi nechceme stretnúť a to druhé zase, že

mŕtvi sa už nevrátia, aj keby sme sa s nimi stretnúť chceli.

Odkedy sa na Slovensku začal sláviť Halloween?

Po revolúcii v roku 1989 sa k nám dostal Halloween z USA. Dovtedy pre nás neznámy sviatok sa začal udomácňovať aj v našich končinách. Ľudia začali zdobiť tekvice, organizovať párty v strašidelných kostýmoch a ani majitelia obchodov neotáľali – začali vo zvýšenej miere ponúkať tekvice, kostýmy, masky, rôzne predmety na ozdobu domov a izieb. Halloween prenikol aj do škôl a je čoraz populárnejší.

Halloween ponúka niečo, čo oslavuje smrť, zdôrazňuje strach, je zameraný na násilie a ubližovanie. Masky strašidiel sú napríklad považované za zaujímavejšie, keď sú na nich znázornené znetvorenia a rôzne rany. Mnohí odborníci tvrdia, že je to niečo, čo nesúvisí s povahou dieťaťa a je to pre detskú dušu cudzí prvok.

Aj našu školu ovládlo halloweenske šialenstvo počas Noci duchov (27.10.2017).

Martin Ropek

Okienko do sveta technológií

Vieš si predstaviť žiť vo svete bez mobilu, počítačových hier či internetu? Ani my nie!

Urobili sme anketu, v ktorej sme sa pýtali:

- ***Aké počítačové hry hráš?***
- ***Ktorých youtuberov sleduješ?***
- ***Kde si si urobil najzaujímavejšiu svojku („selfie“)?***
- ***Ktorých aplikácií by si sa nevzdal, prípadne nám vieš odporučiť?***

Medzi počítačovými hrami bodovali CS a CS:GO, FIFA, Paladings, Minecraft, World of Tanks, Warframe, Assasin´s Creed a Roblox.
Medzi opýtanými sme našli aj takéto odpovede: „Nehrám počítačové hry. Omnoho radšej čítam.“ (Stanka, 7.B)

V dobe, keď čo nie je na internete akoby neexistovalo, nás zaujímalo, ktorí youtuberi „fičia“ a najpopulárnejšími sú Bethangmotd, Ducklock, Gogo, Fifgo, Sellassie, BAX, Ment, Zoella, Sterakdary, Tom 43 85, PewDiePie a TheMag.

Najzaujímavejšiu svojku (selfie) si naši žiaci urobili: na lúke (Sára, 7.B), na veži v Prahe (Braňo, 7.B), na strome (Stanka, 7.B), na skale (Betka 7.B), pri mori (Nelly, 7.B), v Prahe (Radovan 8.A), na Floride (Martin 8.B), na Etne (Jakub, 8.B), v autobuse (8.C).

Čo sa týka aplikácii, Filip z 8.B nedá dopustiť na Spotify, u jeho spolužiaka Reného boduje Instagram a Facebook a Radovanovi (8.A) by chýbal i Snapchat.

Adam Krokavec

Vyznáš sa v počítačových hrách?

Vyplň kvíz a zabojuj o STOP kupón

Pozor!!! Ak sa zapojíš <u>aspoň do dvoch súťaží</u> v časopise, bojuješ o STOP kupón, vďaka ktorému sa môžeš ospravedlniť z jednej päťminútovky alebo ústnej odpovede z ľubovoľného predmetu.

Papier <u>označ svojím menom a triedou</u> a vlož do červenej krabice, ktorú nájdeš pri spoločenskej miestnosti (**„Odkazovka“**). Termín súťaže je **<u>do 24.11.2017</u>**, tak nepremeškaj jedinečnú šancu!

1. Aký žáner počítačovej hry je Minecraft?
a) akčná hra
b) arkáda
c) sandbox

2. Pac-Man je:
a) japonská hra
b) nemecká hra
c) americká hra

3. Kedy bola hra Pac-Man vydaná?
a) 1980
b) 2008
c) 2009

4. Aká spoločnosť vydala hru Minecraft?
a) ElectronicArts
b) Ubisoft
c) Mojang

5. Kedy bol Minecraft vydaný?
a) 17. novembra 2012
b) 18. novembra 2011
c) 19. októbra 2011

6. World of Tanks je:
a) MMORPG
b) Sandbox
c) Arkáda

7. Na akej platforme je hra World of Tanks dostupná?

a) PC a Xbox 360
b) PC a PS3
c) PS3 a PS4

8. Ktorou firmou je hra World of Tanks vyvíjaná?

a) Atari
b) Ubisoft
c) Wargaming.net

9. War Thunder je hra vydaná spoločnosťou:

a) Wargaming.net
b) Gajin Entertainment
c) Electronic Arts

10. Aká spoločnosť vydala hru The Legend of Zelda?

a) Nintendo
b) Ubisoft
c) Gajin Entertainment

11. Euro Truck Simulator 2 je:

a) akčná hra
b) stratégia
c) simulátor

12. Euro Truck Simulator 2 vydala spoločnosť:

a) SCS Software
b) Microsoft
c) Electronic Arts

13. V ktorom roku bola hra Euro Truck Simulator 2 vydaná pre Windows?

a) 2011
b) 2012
c) 2013

14. Čo znamená singleplayer?
a) hra pre jedného hráča
b) hra pre dvoch hráčov
c) hra pre viacerých hráčov

15. Kým bola vydaná hra GTA V?
a) Rockstar Games
b) Ubisoft
c) Electronic Arts

16. Kým bola hra The Sims 4 vydaná?
a) Electronic Arts
b) Ubisoft
c) Valve Corporation

17. Kto vydal hru FIFA 18?
a) Electronic Arts
b) Ubisoft
c) Rockstar Games

18. Kto je vývojárom hry Mafia II?
a) 2K Czech
b) Ubisoft
c) Electronic Arts

19. Kto vydal hru Forza Motorsport 7?
a) Microsoft
b) Ubisoft
c) Electronic Arts

20. V ktorom roku bola hra Forza Motorsport 7 vydaná?
a) 2016
b) 2017
c) ešte nebola vydaná

Erik Baksay

Bezpečnosť na internete

Internet. Slovo, ktoré je v dnešnej dobe najviac skloňované. Dá nám veľa vecí: informácie, obrázky, možnosť rozprávať sa s kamarátmi v zahraničí, ale aj 5 metrov odo mňa. Niektorým nič iné netreba. Stačí im iba toto. Mám však jednu otázku. Keď mi internet veľa vecí dá, vie mi niečo zobrať?

Internet je pre mňa úžasná a zároveň otrasná vec. Už mnohokrát ma zachránil, keď som potreboval urobiť projekt a nič som nevedel, keď som potreboval zavolať kamarátom a riešiť veci do školy, keď som sa pripravoval na rôzne olympiády, keď som kupoval darčeky cez e-shopy, keď som ochorel a potreboval som si zistiť úlohy... Je toho naozaj veľa. Tento vynález mi pomáha deň čo deň a možno si neviem bez neho predstaviť život. Neviem si predstaviť, že by som musel hľadať v 1000-stranovej encyklopédii jeden dátum, že by som kamarátom musel napísať list alebo ich osobne stretnúť, že by som musel ísť kupovať darček do iného mesta a pod.

Každá karta má však dve strany a to platí aj o internete. Čo nám potom kvôli nemu ubúda? Prvá vec, ktorú berie každému, kto ho využíva, je voľný čas. Predstavme si, čo všetko sa dá robiť namiesto toho, aby sme celý deň sedeli za počítačom a ťukali do klávesnice. Výhovorky sa neberú, veď keď je vonku zima, tak sa poďme guľovať, keď vonku prší, poďme čítať knihu a vzdelávať sa, keď je vonku príliš teplo, poďme sa schladiť do vody! Ale nie, my namiesto perfektných zážitkov s ozajstnými priateľmi, si s nimi píšeme cez internet.

Potom je tu ďalšia, horšia vec. Stalo sa to aj mne, keď sa mi na obrazovke objavila ponuka, aby si internet zapamätal moje heslo od sociálnej siete. Pomyslel som si, že to bude super, nebudem musieť stále vypisovať to moje dlhé heslo, keď sa pomýlim, aj trikrát. A keď sa na danú sociálnu sieť o týždeň vrátim, zistím, že na mojej časovej osi sa objavili mnohé škaredé a zlé obrázky a linky na stránky pre dospelých. Internet mi zobral kus mojej povesti, mojej dobrej povesti. Najhoršia vec, ktorú mi internet môže zobrať, je život.

Koľkokrát sa puberťáci zabíjajú kvôli kyberšikane? Koľkokrát sa zabíjajú len kvôli tomu, lebo našli na internete fotku, kde ich partner podvádza? Nikto si však v tej chvíli neuvedomí, že táto fotka mohla byť falošná. Internet je totiž najväčší vrah na celom svete, žiadna polícia po ňom však nepátra. Mnohým ľuďom berie ľudskosť. Keď sa prihovárajú malým deťom za nekalým účelom, no v reálnom svete by to nikdy neurobili. Keď sa niekto cez internet práve vykričí za niečo, čo ten druhý spravil, no normálne by to spravil omnoho miernejšie.

Keď existuje zlo, musí existovať aj dobro. Musí byť niečo, čo dokáže zničiť a vrátiť všetko to, čo nám internet berie. Niečo, čo je silnejšie ako virtuálny priestor. A sú to práve ostatní. Sú to všetci okolo nás. Preto nestrácajme svoj voľný čas surfovaním na internete. Namiesto chatovania s kamarátmi na facebooku sa s nimi stretnime a vytvorme si spolu nezabudnuteľné zážitky. Keď chceme napraviť svoju stratenú povesť, musíme sa snažiť potešiť ostatných, byť im nablízku v ťažkých chvíľach a pomáhať, ako sa len dá. Keď sa chceme vyhnúť smrti, musíme ísť za niekým, komu naozaj dôverujeme a zveriť sa mu, povedať všetko, čo nás trápi a on nás upokojí. A keď chceme byť ľudskí, stretnime sa s človekom, ktorý nám robí problémy osobne a vydiskutujme si to, povedzme mu, čo si myslíme do očí. Uvidíte, že nepoviete to isté, čo by ste napísali.

Preto aj ja využívam internet len vtedy, ak niečo naozaj potrebujem, len vtedy, ak sa to naozaj nedá vyriešiť inak a internet je lepšia možnosť. Stále keď si sadnem za počítač a kliknem na ikonu webového prehliadača, snažím sa uvedomiť si dôsledky toho, čo idem práve robiť. Preto to odporúčam všetkým. Nikdy nechoďte na internet bez cieľa. Zapnite internet, urobte, čo musíte a hneď ho aj vypnite. Lebo internet dáva, ale aj berie...

Martin Ropek

Medzi prvákmi

Aké je to byť žiakom prvého ročníka? Spomínate si ešte na svoje prvé krivé čiarky a písmenká? V nasledujúcom rozhovore sa dozviete viac o tom, ako prežívajú svoje prvé týždne školskej dochádzky naši najmladší žiaci.

Urobili sme rozhovor s desiatimi prvákmi, ktorým sme položili tieto otázky:
1. Čo sa ti v škole najviac páči?
2. Našiel si si už nových kamarátov? Ako trávite spolu čas?
3. Aký predmet máš najradšej?
4. Ako tráviš prestávky?
5. Čo sa ti na škole nepáči?

1.A
Dominik Redkovský
1. Najviac sa mi na škole páči, ako sa učíme písať.
2. Áno, našiel. Najradšej s nimi hrám futbal.
3. Slovenský jazyk.
4. Často sa rozprávam s kamarátmi.
5. V škole sa mi nepáčia neposlušné deti.

Nikolka Bartolyová
1. Najviac sa teším, keď počítame príklady na matematike.
2. S mojimi kamarátkami sa často hráme.
3. Slovenský jazyk.
4. Cez prestávky sa hrám so spolužiakmi s plastelínou.
5. Nepáči sa mi, že chlapci vyrušujú.

1.B
Jakubko Ngujen Huu Hoang Long
1. Páči sa mi, keď kreslíme a vyrábame rôzne zaujímavé veci.
2. S mojimi kamarátmi sa rád hrám s hračkami.
3. Výtvarná výchova.
4. Cez prestávky si prezerám obrázky v mojej knižke.
5. Zatiaľ je v škole všetko podľa mojich predstáv.

Emmka Šurková
1. V škole sa mi páči, že môžem zamykať skrine.
2. Kreslíme si rôzne obrázky.
3. K mojim najobľúbenejším predmetom patrí telesná výchova.
4. Cez prestávku väčšinou desiatujem.
5. Nepáči sa mi, že mi chalani robia zle.

1.C
Matejko Džubák
1. Som veľmi rád, že chodíme von na ihrisko.
2. Na ihrisku sa hráme naháňačky a schovávačky.
3. Najradšej mám výtvarnú výchovu.
4. Cez svoj voľný čas desiatujem.
5. Nepáči sa mi, že spolužiaci sa nepekne správajú.

Danielka Džubáková
1. Veľmi rada chodím vonku na ihrisko.
2. Zvyčajne sa s kamarátkami hráme na naháňačku.
3. Veľmi rada kreslím. Môj najobľúbenejší predmet je výtvarná výchova.
4. Cez prestávky desiatujem.
5. V našej triede sa mi nepáči, že niektorí spolužiaci vyrušujú.

1.D
Charlie Truska
1. Páči sa mi v mojej triede to, že sa v nej cítim príjemne.
2. S mojimi kamarátmi sa hrám s autíčkami rôznych druhov a farieb.
3. Matematika.
4. Po vyučovacej hodine sa zvyknem hrať alebo sa rozprávať s kamarátmi v triede.
5. Nepáči sa mi, keď musíme písať.

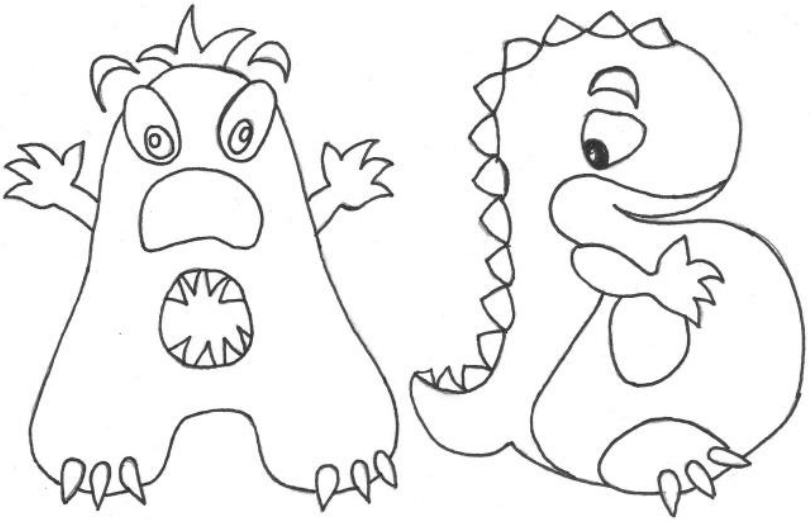
Anetka Šenkovcová
1. Na škole mám najviac rada našu pani učiteľku.
2. Páči sa mi byť ako pani učiteľka, tak sa na ňu hráme s mojimi kamarátkami.
3. Vždy ma zaujímalo, čo znamenajú tie písmenká v knižkách, preto sa mi najviac páči čítanie.
4. Cez môj voľný čas desiatujem.
5. Nepáči sa mi anglický jazyk.

1.E
Riško Krajničák
1. Veľmi sa mi páčia veľké prestávky.
2. S mojimi kamarátmi sa zvyknem hrávať hororové hry.
3. Výtvarná výchova.
4. Cez prestávky si najradšej kreslím.
5. Nepáči sa mi pani vychovávateľka.

Julka Jediňáková
1. Veľmi rada sa hrám na počítačoch.
2. S mojimi kamarátkami sa hrávam rôzne hry.
3. Najradšej mám anglický jazyk.
4. Rada sa prechádzam počas prestávok.
5. Nemám rada, keď deti kričia.

Prvácke okienko

Vymaľuj si písmenká

Cyntia Orajová

Imatrikulácia

Bola streda 18. októbra 2017. „Štyri päťdesiatpäť," povedal som si, „už by som mal ísť hore." Napätie sa dalo krájať. Všetci sme boli pripravení, no všetci sa báli. Dal som posledné pokyny kameramanovi a hybaj ma hore.

Štyri päťdesiatsedem. Prišiel som hore k zvukárovi (asi 60-ročný pán, ktorého s Maťom voláme „ujo Orange"). Čakal ma s dobrou náladou, bol si zaliať kávu pred dlhým predstavením. Zrazu hore po schodoch beží Maťo – pán režisér.

„Jéžiši, čo zase chce?" pomyslel som si.

Prišiel si dohodnúť svetlá, ktoré sme už dávno mali dohodnuté. „Stred na začiatok, po mažoretkách zhasni, s Júliou ešte popremiestňujeme veci a potom normálne, ako uznáš za vhodné". To bol celý jeho dlhý monológ a potom už iba: „Veľa šťastia, potom ťa čaká torta".

Nesmierne som sa potešil. V návale radosti z torty som aj ja jemu povedal: „Veľa šťastia," a už som všetko ignoroval. Jednoducho som sa sústredil už len na imatrikuláciu.

„Ujo Orange" zahundral, že vraj jemu nebude nikto rozkazovať, že on si to pamätať nebude, a aby som mu potom povedal, aké svetlá má kedy zapnúť. Zapol som nahrávanie zvuku, no ešte stále to šušťalo. Už som to neriešil.

„Bude to nahrané, ako bude," povedal som si.

Kamery bežali, zvuk bežal, svetlá svietili na správne miesta, jednoducho povedané, všetko bolo pripravené a ja som bol spokojný. Nech sa to už začne.

Päť nula nula. Všetko ešte svietilo, ale už mala prísť tá chvíľa. Päť nula jedna. Stále nič. Päť nula dva. Ja blbec som teraz pochopil, že sa čaká na mňa.

„Dole svetlá!" skríkol som, až som sa sám zľakol a „ujo Orange" nepovedal nič, iba stiahol svetlá. Mažoretky už boli nervózne. Znovu sa čakalo na mňa. Rýchlo som pustil hudbu. Prišli na pódium a čo sa nestalo – zhodili mikrofón.

„Búúm," ozvalo sa. Mikrofón som stíšil, nechcel som ďalší trapas. „Búúúúúúm," znovu ten zvuk. V tej chvíli by som ich aj vlastnoručne zaškrtil, keby som mohol. Nechali to tak, zatancovali a odišli. Zhasol som

svetlá a čakal som na dohodnuté znamenie, no to akosi neprichádzalo. Nič, proste nič. Tak som začal ja (Neskôr sa Maťo priznal, že zabudol.). Deviataci vyšli na scénu v kostýmoch a začalo sa divadelné predstavenie. Inšpiráciou im bola rozprávka Šípková Ruženka, ale toto divadlo bolo iné. Toto divadlo bolo nacvičené s humorom. Môj osobný názor? Keby sme súťažili, mohli by sme vyhrať.

4. dejstvo

Postavy: princ, sudička 13, ostatní spia
Rekvizity:

Princ: (prichádza s mapou) Tu niekde by to malo byť... počkať, počkať...uhol 20°... juhosever... zadná strana mraveniska.. tu niekde.. tu niekde... Ha! Mám to! Ľudí je tu povaľaných ako v zakliatom kráľovstve... Ale kde je Šípková Ruženka? Žeby toto bola ona? Asi nie.. Alebo toto? Musím si dať pozor. To nejde, len tak sa s hocikým... ani by človek neveril, aké choroby teraz tiahnu svetom. Poznal som jedného princa, dobrý to chlapec bol.. Išiel si tak svetom, až zbadal žabu. Presne podľa zvyklostí ju pobozkal rovno na rozškľabenú papuľu a .... žaba sa ani nehla, otŕčala papuľu naďalej. Ale on! On sa premenil na ropuchu! Normálne sa premenil na žabu! Keby aspoň dostal pol močiara alebo čo ja viem čo... ale nie! Kdeže! Priletel bocian a zožral ho! Fuj! Aká hrôza! Nuž ale hádam... Vari by aj... Áno, to je určite ona *(pobozká Šípkovú Ruženku,)* Uf! Aspoň, že nie som žabou! *(pomaly sa všetci zobúdzajú a začnú si všímať a obzerať svet okolo)* Ale predsa! Všetky rozprávky boli pravdivé!

Všetci začnú tancovať nejaký krátky tanec a potom nasleduje klaňačka. Opakovanie klaňačky.

Všetko išlo podľa plánu. Prišiel princ, mal nacvičený monológ na pol strany, no prváci mu do toho skočili, tak ho ani nedopovedal. Ešte, že dokázal improvizovať.

Divadlo skončilo výborne. Potom prišla na rad pani zástupkyňa PaedDr. A. Griščíková. Predniesla svoj príhovor a začala sa oficiálna imatrikulácia.

Žiaci stáli pripravení na javisku a pani zástupkyne im rozdávali pasovacie dekréty. Prišla moja chvíľa. Zišiel som na vrchné pódium. Čakal som. Bol zavolaný Matúš Milke. Z plného hrdla som zakričal: „Matúúúš!“ Veď je to môj bratranec, podporím ho.

Sedel som na svojom mieste pri zvukárovi. Pasovanie skončilo a ja som bol nesmierne šťastný. Prišiel sľub prvákov a prvácka hymna.

Šesť nula osem. Pani zástupkyňa odprednášala ostatný príhovor toho dňa. Vypol som nahrávanie „Skončilo sa to, konečne.“ Ale len pre prvákov.

Zišiel som dolu. Upratovanie – jedna z najhorších častí môjho života. Až na upratovanie káblov, premiestňovanie mikrofónov, odpájanie

a stáčanie káblov – to milujem. Prišiel som na pódium. Pozrel som sa na prvákov. Stáli vedľa svojich rodičov. Ich malé tváričky boli celé šťastné. Už sú aj oni „múdrymi sovičkami“ našej školy.

A potom som sa vrátil do reality. Dievčatá upratovali umelé ruže. Bolo ich asi 200. Ak dnes prídete do našej 9.A, určite ich tam nájdete. A keby aj nie, opýtajte sa Maťa. Je na ne háklivý.

Šesť tridsať. Všetko bolo hotové, kamery odložené, prváci doma alebo vedľa v pizzérii a ja stále v radnici. A zrazu prišla tá chvíľa – krájanie torty. Bol som prvý, ktorý ju jedol. Bola výborná. Ale aj tá chvíľka pominula. Pobrali sme sa preč – unavení, ale s radostným pocitom.

Jozef „Jefo“ Sabo

Očami deviataka

Aké je to byť deviatakom? Je to výhoda alebo nevýhoda? Dá sa tento rok prežiť bez ujmy? Jeden z deviatakov sa vám rozhodol povedať o všetkom, čo ich čaká alebo už postretlo, a možno, čo neminie ani vás.

Ten pocit, keď zažijete svoj posledný začiatok školského roka na svojej základke... Možno som si to ani ja nijako neuvedomoval. Stál som pred žiakmi školy, predniesol som príhovor a išiel ďalej. Možno obyčajný začiatok, ale predsa zvláštny. Doteraz si pamätám môj prvý deň v škole. Veľmi som sa na naň tešil, bolo to pre mňa niečo výnimočné, môžem ho nazvať míľnikom môjho života. Začal som svoju novú kapitolu. Moje detstvo skončilo a ja som sa stal žiakom, bol som niečo viac. A keď sa na to pozriem po deviatich rokoch, cítim, že to bol dobrý začiatok.

No a náš život deviataka začal. Všetci nám stále hovoria, že sa máme pripravovať na Testovanie 9. Na začiatku roku sme sa ešte dozvedeli, že sme jedna zo škôl celej Európy, v ktorej sa otestujú všetci 15-roční deviataci na medzinárodnom testovaní PISA. Čiže okrem slovenčiny a matematiky sa na PISA musíme naučiť aj prírodovedné predmety ako fyzika, chémia alebo biológia. No čo už, asi to predsa len nebude najľahší rok.

Ale pred tým, ako sa začneme učiť nejako veľmi špeciálne, čakala nás ešte jedna udalosť. Imatrikulácia. Vymyslieť kultúrny program pre prvákov na začiatok imatrikulácie a všetko okolo nej. Pustili sme sa do toho. Vybrali sme si dielo, ktoré sme si upravili, aby bolo vhodné pre prvákov a začalo sa makať. Obsadili sme si postavy, pripravili si všetky technické pomôcky a už sme mohli nacvičovať.

Verte tomu, že ostávať po škole deň čo deň, raz maľovať kulisy, inokedy nacvičovať divadlo a potom si zas všetko zorganizovať v hlave a dať to na papier, nie je jednoduché. Po dvoch týždňoch sme mali pocit, že nemáme nič, a preto sme všetko zradikálnili. Ostávalo sa dlhšie a častejšie. A možno to bol práve krok, ktorý bol potrebný pre dobrú imatrikuláciu. Kúpilo sa 200 umelých ruží, ktoré sme mali asi všade: na kulisách, v triedach, v kabinetoch, vo vlasoch a ja som ich videl aj tam, kde neboli (Ak chcete, stačí popýtať). A pomaly sa to blížilo, každým dňom, hodinou, minútou ba i sekundou sme cítili, že už veľa času nemáme.

Bolo to fakt stresujúce, keď som si uvedomil koľko námahy stojí za

každou replikou, za každým ťahom štetca, povedal som si, že to nemôže dopadnúť zle. A veru tak aj bolo. Podarilo sa to na výbornú. Keď som sa poslednýkrát pozrel na javisko, na ktorom ostali ešte kulisy, odpadol mi kameň zo srdca. Lepšie to asi nemohlo byť. Afterparty posedenie v meste nesmelo chýbať.

No, ale vráťme sa späť. Späť do školského prostredia, späť k slovenčine a jej smrtonosným slohovým postupom, k matike a jej umŕtvujúcim mocninám a odmocninám, k jazykom a ich neľahkým slovíčkam. No veď viete, KOMPARO sa blíži, už je to tu. A preto by som sa asi mal vrátiť k tým slohovým postupom a dokončiť si domácu úlohu. Vidíme sa v ďalšom čísle!

Martin Ropek

Ako vidia deviataci svoj posledný rok?

Urobili sme anketu, v ktorej sme sa pýtali: „Ako sa cítiš ako deviatak? Na čo sa tešíš? Z čoho máš strach? Čo by si poradil mladším žiakom?“

Andrea (9.A): „Mám z toho totálnu depresiu!“

kolektív 9.A: „Boli sme oboznámení s tým, že sme najinteligentnejšia forma života na tejto škole.“

Maťa a Nina (9.B): „Bojíme sa monitora!“

Samo (9.B): „Mladším žiakom radím, aby neprovokovali starších.“

Kiara (9.B): „Mám strach z prijímačiek.“

Ján Lukáč

Prečo dievčatá nikdy nechodia na záchod samy?

Všimli ste si niekedy, že dievčatá chodia na záchod vždy vo dvojici, príp. v trojici? Chalani to nechápu a vždy si nás preto doberajú. My, dievčatá, však vieme, prečo nikdy nechodíme na záchod samy.

Máme na to niekoľko dôvodov:

- Myrta šla sama na záchod a zabil ju bazilisk,
- Hermiona šla sama a napadol ju trol,
- Ginny šla sama a posadol ju duch Toma Riddla,
- Katie Bellová šla sama, začarovali ju a dali jej náhrdelník pre Dumbledora, ktorý napokon ublížil jej.

Inými slovami, je to pre nás nebezpečné.

Druhým dôvodom je, že dievčenské záchody sú miestom mnohých klebiet. Ak dievča chce niečo predebatovať s kamarátkou, chytí ju za zápästie a odtiahne do dievčenských záchodov. Často sa stáva, že vo víre rozhovoru prepočujú zvonenie a na hodinu dobehnú s meškaním.

A predsa sa nájde ešte jeden dôvod. Predstavme si situáciu, že sa dievčatá rozhodnú prejsť sa cez prestávku po škole. Vykračujú si po chodbe, netušiac, že ich sledujú sliedivé oči učiteľa stojaceho uprostred chodby. Všimnú si to neskoro a na útek už nie je čas. Nechcú sa však dostať do problému, že sa prechádzajú, keď majú byť v triede. Preto, keď začujú otázku: „Kam máte namierené?“ odpovedajú: „Na záchod.“ Záchody sa teda stávajú aj útočiskom pred príslušníkmi učiteľského zboru striehnucimi na každom kroku.

Stanislava Švekušová

Anketa: *Prečo má už každé dieťa fidget spinner?*

Učiteľom ide na nervy, žiaci ho zbožňujú.

Čo je to vlastne fidget spinner? Je to typ antistresovej hračky, predávanej ako pomôcka pre ľudí s rôznymi problémami, ako napríklad hyperaktivitou, autizmom, ADHD či tzv. „vrtením“ (po anglicky *fidgeting*). Hoci bol vymyslený už v 90. rokoch 20. storočia, populárnym sa stal až v roku 2017. Tento trend zasiahol najmä mladých ľudí a zrazu mal každý fidget spinner. Neobišlo to ani našu školu. Na niektorých školách v USA bol dokonca zakázaný kvôli tomu, že odvádzal pozornosť žiakov. Niektorí nad ním krútia hlavou, ale mnohým sa páči.

A naša otázka teda znie: „Čo na ňom deti vidia?“ To sme sa rozhodli zistiť v našich laviciach.

Kristián (7.A): „Páčia sa mi ich farby a tvary.“

Filip (5.C): „To, že ma vždy upokojí pred previerkou.“

Leo (6.C): „Keď sa to točí, kto by to nechcel? P.S.: Doma ich mám 8.“

Gregor (4.A): „To, že ma to upokojuje.“

Andrea (9.A): „Upokojuje ma to a tým, že sa to tak rýchlo roztočí, tak sa upokojovaním nemusím tak veľmi namáhať.“

Jakub (8.C): „Mne osobne sa fidget spinner nepáči.“

Júlia (8.B): „Podľa mňa je to zbytočnosť, nakoľko v normálnom živote to nevyužijem, ale ako zábavka to môže byť.“

Ján Lukáč

„Múdrosti“ spoza lavíc

- „Ako skončil Štefánikov život? Zaparkoval do zeme.“
- „Čo obsahuje bájka?“
  „Zvieratá!“
- Ž: „Neskúšajte....“
  Uč: „Musím, veď som za to platená.“
  Ž: „My sa vám pozbierame...“
- „Pásli kone na plafóne...“
- „Huby sa rozmnožujú výtrasmi.
- „Idú ti ústa ako kombajn po poli.“
- „Jedináčik? Škoda, na druhýkrát by to možno vyšlo.
- „Osy budú vtedy s Y, keď to budú včely.“
- „Kika, nebež ako vrtuľník.“
- „On nemá Snapchat! On žije v jaskyni!“
- „Veď tá moravianska venuša... Čistá celulitídna pani!“
- „Horkavý, do koša!... Nie ty, žuvačka.“
- Uč: „Aké sú vzory stredného rodu? Mesto...“
  Ž: „Meno, mesto, zviera, vec!“
- „Srsťou morských rias...“
- Uč: „Večne sa sťažujeme, ako sa máme zle, ale v niektorých častiach sveta nemajú ľudia čo jesť, piť... Určite by ste nemenili...“
  Ž: „Ja by som bol radšej tiger.“
- „Vaniš a nepriateľov sa zbavíš.“
- „Máš dutú hlavu ako bubny.“
- „Každý deň začínam s úsmevom a potom ma dobehne realita.“
- „Aďa počúva, ale jedným uchom dnu, druhým von.“
- Ž1: „Kto chýba?“
  Ž2: „Dobrá nálada a chuť žiť.“
- Uč: „Aké druhy číslovieok poznáme?“
  Ž: „Základné,... vypočítavé....“
- „Už prestaň toľko narábať s tou fľašou, lebo ťa do nej vopchám a budem ťa šúchať ako džina.“
- Jedináčik v ANJ: the just one ☺, vnuk v ANJ: greatson
- Ž1: „Mňa bolí ruka.“
  Ž2: „I mňa.“
  Uč.: „...a mňa z vás bolí hlava...“
- Je to lepšie ako s drôtom do oka a mokrou rentou po pysku.
- „Ha, ha, ha,“ zasmiala sa buchta a vytlačila lekvár z podnájmu.

Ako dobre si čítal NOVO 2?
Urob si kvíz a zabojuj o STOP kupón!

(nezabudni, že musíš vyplniť 2 súťaže)

1. **Ktorý kmeň oslavoval Halloween ako prvý?**
   a) Turci
   b) Kelti
   c) Indiáni

2. **Ktorú krajinu navštívili žiaci s projektom Fantastic Four a ochutnali tam churros, paellu či patatas bravas?**
   a) Portugalsko
   b) Švédsko
   c) Španielsko

3. **Ako oddychuje vo voľnom čase Mgr. J. Sitášová?**
   a) Čistí akvárium svojim dvom rybičkám – Škuľkovi a Žblnkovi.
   b) Nakupuje a číta časopisy.
   c) Chodí na túry a pláva.

4. **Kto je autorom kvízu o počítačových hrách?**
   a) Erik Baksay
   b) Adam Krokavec
   c) Martin Ropek

5. **Aká je obľúbená rozprávka z detstva Mgr. M. Zibrinyiho?**
   a) Macko Pu
   b) Macko Uško
   c) Harry Potter

6. **Čím sa chcela kedysi stať Mgr. B. Papugová?**
   a) klaviristkou
   b) architektkou
   c) spisovateľkou

7. **Ktorou rozprávkou sa deviataci inšpirovali pri tvorbe programu na imatrikuláciu?**
   a) Šípková Ruženka
   b) Popoluška
   c) Snehulienka

8. **Ktorý nápoj najradšej pije naša pani riaditeľka?**
   a) čistá voda
   b) káva
   c) zelený čaj

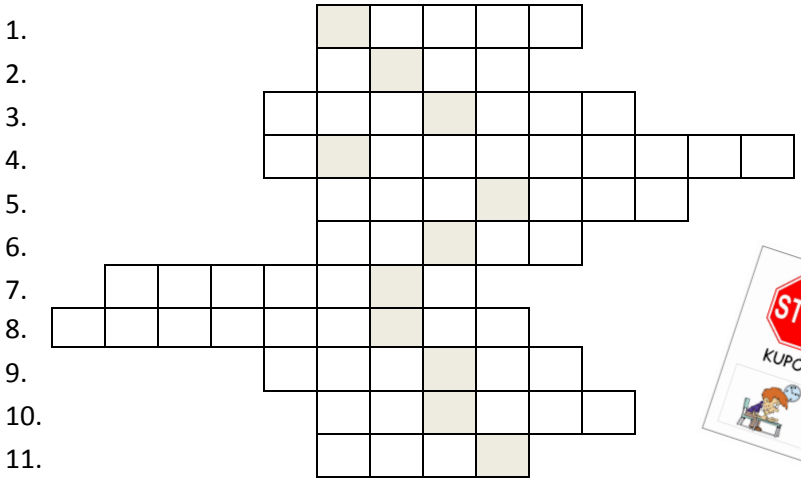
9. **Doplň názov článku: Prečo dievčatá nikdy nechodia _____ samy?**
   a) do obchodu
   b) na záchod
   c) na balkón

10. **Ako sa nazýva fóbia z piatku 13-teho?**
    a) parabesklozvadofóbia
    b) paraskahorizontfóbia
    c) paraskavedekatriafóbia

11. **Do akej súťaže sa môžeš zapojiť (do 15.12.2017)? Vyhodnotenie súťaže bude v nasledujúcom čísle:**
    a) Súťaž o NAJ stojku
    b) Súťaž o NAJ svojku („selfie“)
    c) Súťaž o NAJ schovku

12. **Ako sa nazýva nová rubrika, ktorá ťa čaká v nasledujúcom čísle?**
    a) Spotený v chladničke
    b) Suchý zips v mokrej vode
    c) Vy sa pýtate, Hortenzia odpovedá

Anglicko-slovenská tajnička

1. pláž
2. predsieň
3. rýchlo
4. mrakodrap
5. character (of the book/film)
6. mrak
7. herečka
8. south-east
9. (krížom) cez
10. mrazivý
11. zlo

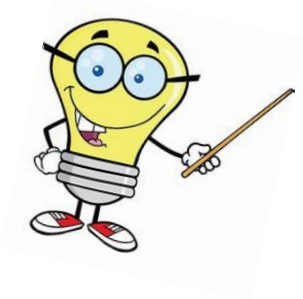
Soňa Prokopová, Tatiana Macková

Čo by ste nikdy nemali robiť?

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.

1. Paul Pogba je hráčom tímu _____ United.
2. Najmenší vták na svete.
3. Egyptská kráľovná.
4. Doplň: Zleteli orly z Tatry, tiahnu na _____.
5. Dedičné predpoklady inak.
6. Kyslíková vrstva v ovzduší (O_3).
7. Náuka o morálke.
8. Človeku príbuzný ľudoop.
9. Dávaj pozor! Prelož do angličtiny: Pay _____!
10. Jeden hektár má 100 _____ .
11. Slovanskí vierozvestci: _____ a Metod.
12. Chemický prvok Ar.
13. Druhá najmenšia planéta slnečnej sústavy.
14. *Alien* po slovensky.
15. Najvyšší vrch Álp.
16. Značka jednotky objemu.
17. Zničiť po anglicky.
18. Vedec po anglicky.
19. Opak slova hlúposť.
20. Spojené štáty americké – skratka.
21. Štvrtý slovný druh.
22. Verná napodobenina.
23. Obľúbená turistická destinácia Slovákov.
24. Človek, ktorý skúma zmeny počasia.
25. Biela kryštalická látka slanej chuti.
26. *Oxygen* po slovensky.
27. Sluchový orgán.

Soňa Prokopová, Tatiana Macková

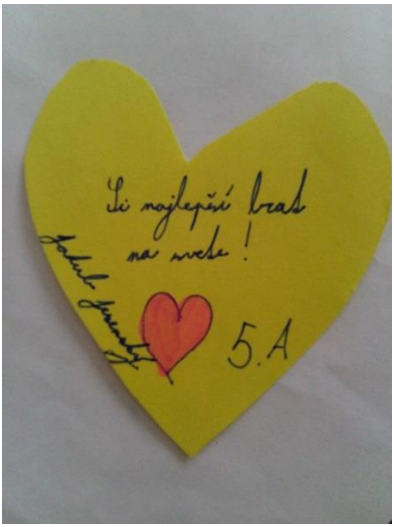
ODKAZOVKA

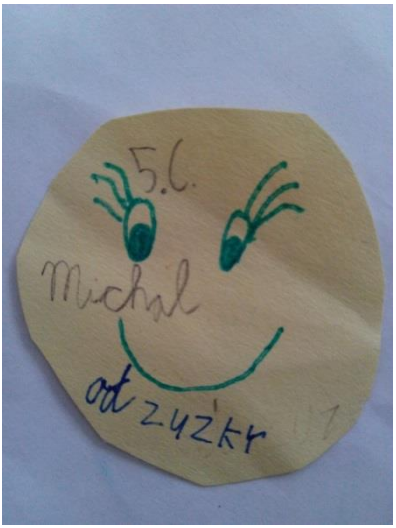
Všimli ste si červenú krabicu pri spoločenskej miestnosti? Áno, je to vaša ODKAZOVKA! Máte niečo na srdci? Chcete niekomu niečo pripomenúť, zapriať? Odkazovka je presne na to!
Hoci do sviatku Sv. Valentína je ešte ďaleko, niektorí z vás možno nájdu svoje meno medzi ľúbostnými odkazmi. Redakcia časopisu si dovolila nechať odkazy v pôvodnom stave bez opravy gramatických chýb. Budeme radi, keď sa v priebehu školského roka nazbiera viac odkazov. Troch z vás (ak sa podpíšete), oceníme v nasledujúcom čísle za vašu aktivitu.

Anonym ⟶ Sarah Papayová (8.C)
Pre Savi od tajného ctyťela... ľubim ťa veľmi....

Anonym ⟶ Martin Ropek (9.A)
Matij, prestaň mať posledné slovo.
Prestaň mi strkať nohy pod stoličku, kopeš ma. Ďakujem

Odkaz pre Jakuba Jesenského **Zuzka ⟶ Michal (5.C)**

Anonym → chlapci 13 +
Ahoj! Moje meno je Elena. Hľadám milého chalana 13+. Moje záujmy sú futbal, hokej, skateboarding. Rada ti uvarím to, čo máš rád. Ak máš záujem, tak si hľadaj niekoho iného, lebo ja už niekoho mám! :P

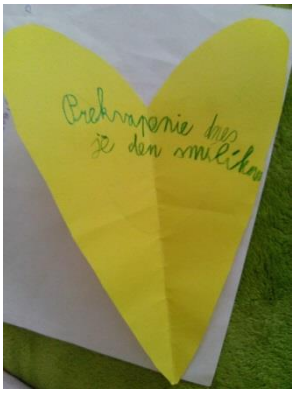
Od celej 7.B → pre Imricha

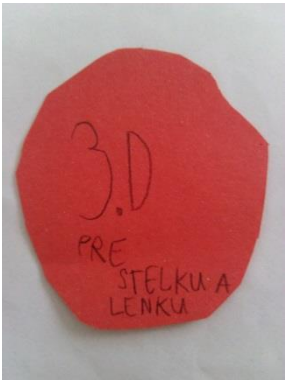
Vikina Šenkocová → Erikovi Hajdu
Milujem ťa.

Do odkazovky nám prišiel aj tento milý odkaz ku Dňu úsmevu:

Za príspevky do ODKAZOVKY oceňujeme:
Charlotte (3.D)
Zuzka (5.C)

Výhercom bude ich výhra odovzdaná členom redakčnej rady v priebehu novembra. Gratulujeme a tešíme sa na ďalšie odkazy!

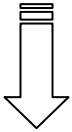
Zasmejte sa ☺

Učiteľka v škole nakreslí na tabuľu jablko a pýta sa prvákov: „Žiaci, čo som nakreslila?“
Adamko sa prihlási: „Zadok!“
Učiteľka uteká k riaditeľovi s plačom....
Príde riaditeľ: „Pre pána, čo ste zasa urobili detičky, že vaša učiteľka ku mne prišla s plačom? A kto nakreslil na tabuľu ten zadok???“

Viete, ako zabavíte blondínku na celý deň? Postavíte ju pred zrkadlo a poviete, aby hrala kameň, papier, nožnice, kým nevyhrá.

Čo pre vás chystáme v nasledujúcom čísle?

- *Rozhovor: Ako bolo v Portugalsku s Fantastic Four?*
- *Rozhovor v angličtine s naším lektorom Paulom.*
- *Predstavujeme vám nové pani učiteľky.*
- *Súťaž o NAJ „selfie“ (pošli už teraz zaujímavú svojku, na ktorej si ty a bojuješ o pekné ceny, uzávierka súťaže je 15.12.2017)*
- *Ďalšia súťaž o STOP kupón*
- ***Nová rubrika:* Vy sa pýtate, Hortenzia odpovedá....**

Máte jedinečnú možnosť spýtať sa na čokoľvek, čo vás trápi alebo zaujíma. Hortenzia je tu pre vás, či už vás trápia srdcové záležitosti, alebo chcete vedieť niečo, čo súvisí s chodom školy, **neváhajte a napíšte nám**. Svoje otázky **označte heslom „Hortenzia“ a vložte do červenej krabice** pri spoločenskej miestnosti (ODKAZOVKA).

Spoznajte Hortenziu

Narodila sa 29. februára 1996 v obci Klzké Brehy. Základnú a strednú školu navštevovala v meste Zábradlie nad Cirochou. Odmalička sa vášnivo zaujímala o šport, hudbu aj prírodu. Voľný čas delí medzi svojich dvoch neposlušných pitbulov, ktorých prezieravo nazvala Trhaj a Zdrhaj, a priateľa Jonatána. Vďaka svojim rodičom a priateľom precestovala takmer celý svet. V súčasnosti študuje na Vysokej škole dramatických umení vo švédskom meste Özrůtâ.

Na nasledujúce číslo sa môžete tešiť v januári 2018 ☺

Koordinátor:
Mgr. Michaela Toporcerová
Šéfredaktor:
Jozef „Jefo“ Sabo (9.A)
Predseda redakčnej rady:
Martin Ropek (9.A)
Redakčná rada:
Sofia Fučilová (6.C)
Daniela Šolcová (6.C)
Ján Lukáč (7.A)
Adam Krokavec (7.B)
Richard Zeleňák (7.B)
Tatiana Macková (7.B)
Soňa Prokopová (7.B)
Stanislava Švekušová (7.B)
Cyntia Orajová (8.A)
Simona Kašová (9.A)
Andrea Macková (9.A)
Júlia Marková (9.A)
Kristína Talpašová (9.A)